

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 28.8.2014
COM(2014) 537 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

**Årlig rapport om gennemførelsen af Den Europæiske Unions politik for humanitær
bistand og civilbeskyttelse i 2013**

Indholdsfortegnelse

Hovedpunkter	3
Den generelle kontekst.....	4
<i>Stigende antal nødsituationer</i>	4
<i>Overtrædelser af humanitær folkeret</i>	5
<i>En tid med store økonomiske udfordringer</i>	5
Humanitære BISTANDSOPERATIONER.....	6
<i>Katastrofeberedskab og modstandsdygtighed</i>	11
<i>EU's initiativ Børn af freden</i>	12
<i>Forbindelse til andre EU-instrumenter</i>	12
Civilbeskyttelsesoperationer	12
Finansielle og menneskelige ressourcer.....	15
Politik for humanitær bistand og civilbeskyttelse.....	18
Konklusion.....	20

Indledning

I denne årlige rapport beskrives Europa-Kommissionens vigtigste politiske resultater og aktiviteter vedrørende humanitær bistand og civilbeskyttelse, som primært blev gennemført af Generaldirektoratet for Humanitær Bistand og Civilbeskyttelse (ECHO) i 2013. I rapporten redegøres der ikke i detaljer for alt arbejde, der er udført; den beskriver kun de vigtigste aktiviteter og de vigtigste udviklingstendenser.

ECHO's mandat omfatter både humanitær bistand og civilbeskyttelse. Det er de to vigtigste mekanismer, som Den Europæiske Union (EU) kan benytte til at sikre hurtig og effektiv levering af nødhjælp til mennesker, der er ramt af de umiddelbare følger af en katastrofe.

EU's **humanitære bistand** ydes i form af nødhjælp til de mennesker i tredjelande, der har mest behov for det. Den er en livline til mennesker, som rammes af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer, og forbereder samfund, der regelmæssigt udsættes for kriser, til at håndtere følgerne af fremtidige nødsituationer. Som supplement til den humanitære bistand yder EU i sine **civilbeskyttelsesoperationer** øjeblikkelig støtte i form af eksperthold og redningsudstyr samt overvågning af forestående katastrofer, både i og uden for EU.

Når katastrofen rammer, er der behov for øjeblikkelig hjælp. Her kan forskellen på liv og død afhænge af, at det internationale samfund griber hurtigt ind. **Over halvdelen¹ af de midler, der afsættes på globalt plan til at hjælpe mennesker ramt af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer, ydes af EU og EU's medlemsstater.** Med sin humanitære bistand yder EU øjeblikkelig hjælp i katastrofesituationer, forbereder de ramte samfund til de udfordringer, katastrofen skaber, og styrker samtidig i høj grad respekten for humanitær folkeret.

HOVEDPUNKTER

EU ydede ved hjælp af sine instrumenter til humanitær bistand og civilbeskyttelse betydelig behovsbaseret bistand i 2013 med **i alt 1 353 mio. EUR i forpligtelser².**

Nogle centrale fakta og tal:

- Omkring **124 mio. mennesker³** ramt af naturkatastrofer, menneskeskabte eller langvarige kriser modtog hjælp.
- Der blev ydet humanitær bistand i **over 90 lande uden for EU.**
- EU var sammen med medlemsstaterne de primære aktører i **alle de største kriser** på globalt plan, navnlig i indsatsen i krisen i Syrien, og var den **største donor af bistand på internationalt plan.**
- Der blev skabt et **EU-samarbejde uden fortilfælde** under den enorme krise efter tyfonen Haiyan på Filippinerne. EU og medlemsstaterne donerede 180 mio. EUR plus naturalier.

¹ I henhold til de nyeste (2013) tilgængelige data (Global Humanitarian Assistance: <http://www.globalhumanitarianassistance.org>).

² 1 326 mio. EUR i humanitær bistand og 27 mio. EUR til civilbeskyttelse (20 mio. EUR i EU, 7 mio. EUR uden for EU).

³ Heraf modtog 106 mio. mennesker hjælp i form af humanitær bistand og fødevarerhjælp, og 18 mio. mennesker var omfattet af katastrofeberedskabsprogrammer.

- **Lovgivningsinitiativet "EU Aid Volunteers"**⁴ blev bekræftet. Under dette initiativ vil 18 000 frivillige kunne deltage i humanitære hjælpeaktioner mellem 2014 og 2020.
- **EU-civilbeskyttelsesordningen**⁵ blev taget i brug **36 gange** (anmodninger om bistand, tidlige varslinger og/eller overvågning).

En milepæl blev nået i maj 2013 med indvielsen af **det europæiske beredskabscenter (ERCC)**, som i høj grad vil gøre det lettere at styre aktionerne og især at koordinere indsatsen og reagere på katastrofer. Beredskabscentret er tilgængeligt døgnet rundt (fra og med 1. oktober 2013). ERCC's største opgave er at levere operationel støtte og formidle integreret situationskendskab og analyse for at koordinere indsatsen gennem instrumenter til både humanitær bistand og civilbeskyttelse.

DEN GENERELLE KONTEKST

Stigende antal nødsituationer

I hele verden opstår der stadig flere, mere komplekse og alvorlige naturkatastrofer, som forværres af udfordringer som klimaforandringer, hurtig urbanisering og underudvikling. Væbnede konflikter og langvarige kriser er andre foruroligende tendenser på verdensplan. Som verdens største donorer af humanitær bistand reagerede EU og medlemsstaterne hurtigt og konsekvent på disse udfordringer i 2013.

2013 var kendetegnet af et meget stort antal humanitære kriser og katastrofer og af stor sårbarhed. De årlige tendenser viser, at det stigende behov er større end de tilgængelige ressourcer. Det er også blevet mere komplekst at yde humanitær bistand og civilbeskyttelse, og på grund af de hyppige og intense naturkatastrofer med alvorlige følger er der færre varslinger om humanitære kriser.

Det fremgår af statistikker fra Center for forskning i epidemiske sygdommes udbredelse i forbindelse med katastrofer (CRED)⁶ og FN's kontor for begrænsning af katastroferisici (UNISDR)⁷, at der i 2013 var 356 naturkatastrofer af forskelligt omfang⁸. Disse katastrofer dræbte over 20 000 mennesker og fik konsekvenser for 99 mio. mennesker verden over. Globalt set var **Asien igen det kontinent, der blev hårdest ramt af naturkatastrofer.** Det fremgår af både antallet af katastrofer (44% af katastroferne på verdensplan) og antallet af ofre (80%). Katastroferne har særligt store konsekvenser for mindre udviklede økonomier,

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 375/2014 af 3. april 2014 om oprettelse af det frivillige europæiske korps for humanitær bistand blev vedtaget den 3. april 2014. Omkring 18 000 EU-borgere kommer til at deltage som frivillige i initiativet i perioden 2014-2020, og der vil blive uddannet personer fra lande uden for EU, som er ramt af katastrofer, og indført onlinemuligheder for frivillige. Flere oplysninger findes på: <http://ec.europa.eu/echo/en/what/humanitarian-aid/eu-aid-volunteers>

⁵ EU-civilbeskyttelsesordningen omfattede i 2013 32 stater (28 EU-medlemsstater plus Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Island, Liechtenstein og Norge), som samarbejder om civilbeskyttelse. Ordningen blev oprettet som støtte til indsatsen for at forebygge, forberede sig på og yde hjælp i forbindelse med naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer i eller uden for EU. Bistanden kan tage form af naturalier, udstyr og eksperthold eller omfatte udsendelse af eksperter, som skal analysere situationen. Bistanden bygger på statslige midler og ydes normalt sideløbende med humanitær bistand, hvis der er behov for hjælp uden for EU. Civilbeskyttelsesordningens operationelle centrum er det europæiske beredskabscenter, som er tilgængeligt døgnet rundt hele ugen. Ethvert land i eller uden for EU, som er ramt af en katastrofe og overvældet af dens omfang, kan anmode om bistand gennem katastrofeberedskabscentret.

⁶ www.cred.be

⁷ www.unisdr.org

⁸ Ifølge samme kilder var der i 2012 310 naturkatastrofer af forskelligt omfang.

f.eks. skaderne efter tyfonen Haiyan i Filippinerne og oversvømmelserne i Bangladesh og Mozambique. Afrika var hårdt ramt af både tørke og oversvømmelser. Store katastrofer har forfærdelige og mangeartede konsekvenser: liv går tabt, og boliger, afgrøder og indtjeningsmuligheder ødelægges.

Overtrædelser af humanitær folkeret

Lokale væbnede konflikter er stadig den hyppigste grund til menneskeskabte humanitære katastrofer, og civilbefolkninger udsættes i stigende grad for vold og lidelser. Konflikter af denne art er ofte kendetegnet af, at gerningsmændene tilsidesætter den humanitære folkeret og dens principper. I 2013 havde humanitære organisationer i stigende grad problemer med at få adgang til de mennesker, der har brug for hjælp. Regeringer og militser eller bevæbnede grupper indskrænker ofte det humanitære rum og ser undertiden bort fra den mest basale beskyttelse, som garanteres i henhold til den humanitære folkeret.

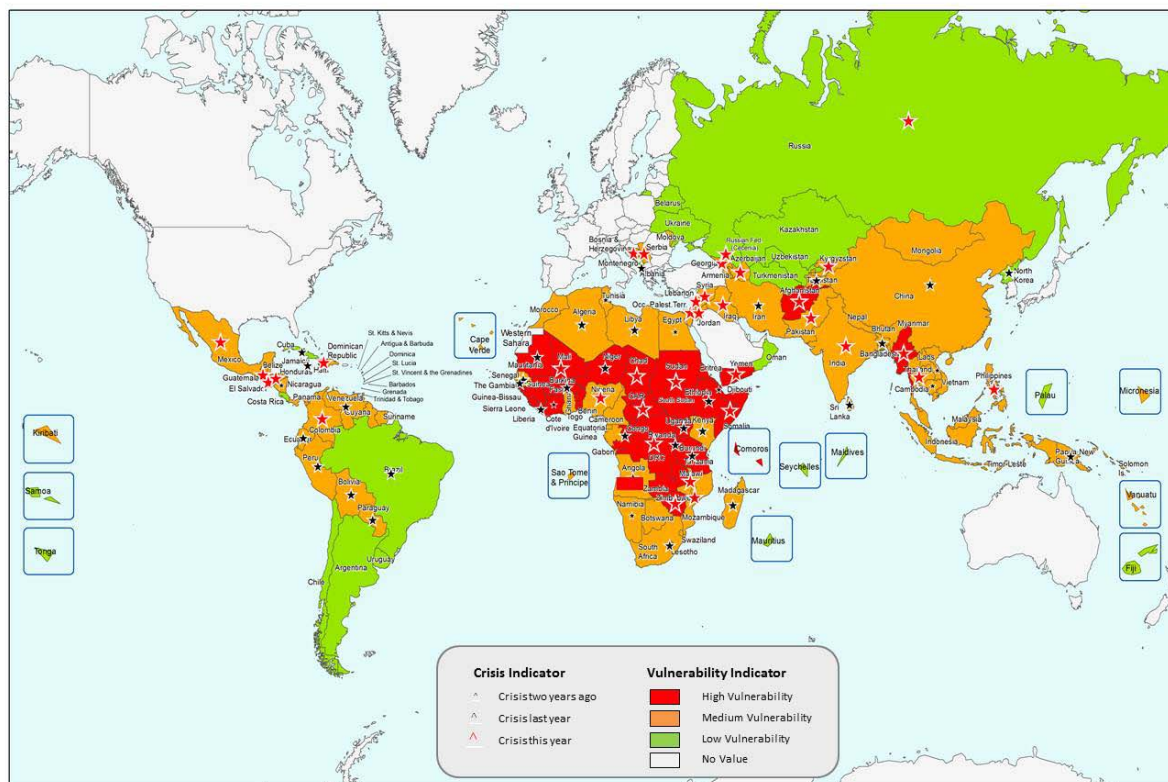
Humanitære organisationer havde flest adgangsproblemer i konfliktområder og/eller områder, hvor der var en udpræget tilsidesættelse af retsstatsprincipper på grund af politiske problemer. I 2013 forværredes den generelle situation og arbejdsmiljøet især i Syrien, Afghanistan og Den Centralafrikanske Republik. I andre lande kunne der ikke iagttages nogen sikkerhedsmæssig forbedring sammenlignet med det foregående år, især ikke i Somalia, Den Demokratiske Republik Congo og Yemen. I mange konfliktområder (f.eks. Somalia, Syrien og Den Centralafrikanske Republik) var humanitære hjælpearbejdere vidne til særligt brutale krigsførelsesmetoder. De omfattede målrettede angreb mod civilbefolkningen og brug af seksuelle overgreb som våben.

Antallet af **angreb på nødhjælpsarbejdere**, herunder i form af kidnapninger, udvisninger og drab, var det samme som i 2012. Det humanitære personale skal hele tiden håndtere sådanne risici og forsøge at afbøde dem.

En tid med store økonomiske udfordringer

Følgerne af verdensomspændende katastrofer har presset det internationale humanitære samfunds indsatskapacitet til det yderste. I 2013 lancerede FN den største appel om midler nogensinde på i alt 13 mia. USD til humanitære behov i 24 lande. **Der er en stigende uoverensstemmelse mellem de stigende globale humanitære behov på den ene side og de faldende ressourcer, som stilles til rådighed til at afhjælpe disse behov, på den anden.** Det skal især ses i lyset af den økonomiske og finansielle krise, som har ramt mange vestlige donorlande. Den kronisk vanskelige situation, der ses i mange dele af verden, forstærkes af den globale økonomiske krise.

Det betyder, at donorerne må gøre en ekstra indsats for at håndtere katastrofer mere effektivt og udnytte de knappe ressourcer endnu bedre. For Kommissionen betyder det, at der skal findes metoder til yderligere at effektivisere samarbejdet med partnerne.

Version 1 - Production date: 19/07/2013 © Joint Research Centre, European Commission, 2013. The boundaries and the names shown on this map do not imply official endorsement or acceptance by the European Union. Crisis this year/Crisis last year/Vulnerability Indicator/Crisis Indicator

HUMANITÆRE BISTANDSOPERATIONER

EU's mandat er i henhold til artikel 214, stk. 5, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), **forordningen om humanitær bistand**⁹ og **den europæiske konsensus om humanitær bistand**¹⁰ at beskytte og bevare liv. EU's aktiviteter sigter også mod at forebygge eller lindre menneskelig lidelse og sikre menneskers integritet og værdighed ved at yde hjælp og beskyttelse under humanitære kriser. Kommissionen fremmer samarbejdet med og mellem medlemsstater, der deltager i humanitære aktioner og politikker, for at øge effektiviteten og komplementariteten¹¹ af den humanitære bistand.

Den overordnede prioritet er at sikre, at bistanden forvaltes så effektivt som muligt, og dermed at garantere, at den bistand, EU yder til mennesker i nød, har størst mulig effekt og er i overensstemmelse med de folkeretlige principper. EU fastholder til enhver tid de **humanitære principper** om upartiskhed, neutralitet, medmenneskelighed og uafhængighed og yder bistand uafhængigt af politiske dagsordener og ofrenes nationalitet, religion, køn, etniske oprindelse eller politiske tilhørsforhold.

I 2013 finansierede EU operationer i en række nødsituationer, der var opstået på grund af naturkatastrofer, såsom:

⁹ Rådets forordning (EF) nr. 1257/96 af 20. juni 1996 om humanitær bistand.

¹⁰ Konsensus er en erklæring fra Europa-Kommissionen, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Parlamentet om en fælles vision for forbedring af sammenhængen i samt effektiviteten og kvaliteten af EU's humanitære indsats.

¹¹ Artikel 214, stk. 6, i TEUF.

- den tropiske cyklon Haiyan ramte **Filippinernes** kyst i november 2013 og forårsagede skader og ødelæggelse af et hidtil uset omfang. Tyfonen, som er blandt de kraftigste, der nogensinde er registreret, efterlod i sit kølvand tusindvis af døde, fordrev 4 millioner og fik konsekvenser for 14-16 millioner mennesker. Indsatshold bestående af EU-eksperter inden for humanitær bistand og civilbeskyttelse blev udsendt til de hårdest ramte områder inden for få timer efter katastrofen for at deltage i indsatsen og vurdere de mest akutte behov. EU og medlemsstaterne ydede omfattende humanitær bistand og naturalier til en værdi af over 180 mio. EUR. På forespørgsel fra regeringen i Filippinerne blev EU-civilbeskyttelsesordningen taget i brug for at styrke koordineringen af den europæiske hjælpeindsats og fremme logistikken, bl.a. i form af bidrag til transportomkostninger. Kommissionen gav også tilsagn om at støtte den mellemlangsigtede genopbygning og dermed hjælpe befolkningen i kampen for at genopbygge et liv.
http://ec.europa.eu/echo/files/aid/countries/factsheets/philippines_haiyan_en.pdf.
- I **Sahel** udgjorde den vedvarende fødevarer- og ernæringskrise en trussel mod millioner af mennesker. Næsten 16 millioner led under fødevarer manglen, hvoraf 8 millioner havde behov for fødevarer nødhjælp. Opbygning af modstandsdygtighed i de mest sårbare samfund, så befolkningen kan modstå kommende kriser, blev prioriteret højt i 2013. Sårbare husholdninger kæmpede for at overleve efter den hårde fødevarer- og ernæringskrise, som ramte regionen i 2012. Her var EU en drivkraft med oprettelsen af AGIR-initiativet for Sahel (Alliance Globale pour l'Initiative Résilience Sahel)¹², hvor alle deltagere arbejder for at nå målet "Zero Hunger" for Sahel inden for de kommende 20 år. Støtte til opbygning af modstandsdygtighed er en central politisk prioritet, både i Europa og resten af verden. Prioriteterne i den regionale køreplan for AGIR-initiativet for Sahel, der detaljeret fastsætter principper, indsatsområder og indikatorer, blev formelt vedtaget i Paris i april 2013 af de største regionale organisationer og donorer, som yder støtte til Sahel.
http://ec.europa.eu/echo/files/aid/countries/factsheets/sahel_en.pdf.
- Tre år efter det ødelæggende jordskælv i 2010 var der stadig et stort behov for humanitær bistand i **Haiti**. Ikke blot var 130 000 af de oprindeligt 1,5 millioner stadig fordrevet, landet stod også over for verdens største koleraepidemi og strukturel fødevarer usikkerhed. EU var fortsat fuldt ud indstillet på at hjælpe Haitis overlevende. I 2013 blev der afsat 30,5 mio. EUR som yderligere nødhjælp til hjemløse og ofre for koleraen samt til ofre for orkanen Sandy og tropestormen Isaac. Med økonomisk støtte fra EU gennemførte humanitære organisationer en række nødhjælpsaktioner. Et eksempel på den konkrete virkning af EU's indsats for at håndtere koleraepidemien i det første år efter dens udbrud var EU's finansiering, der gjorde det muligt at behandle 158 814 mennesker, støtte 26 sundhedsklinikker og 42 behandlingenheder, tilbyde oral rehydrering til 122 500 mennesker, give adgang til bedre faciliteter til 894 511 og uddele hygiejnesæt til 1,3 millioner mennesker. EU's indsats har bidraget til at mindske antallet af nye tilfælde og reddet mange menneskeliv, idet den reducerede dødelighed blev halveret fra 2,4 % i november 2010 til 1,2 % i december 2013.
http://ec.europa.eu/echo/files/aid/countries/factsheets/haiti_en.pdf.

Desuden ydede EU humanitær bistand i forbindelse med følgende **naturskatastrofer**:

¹²

AGIR – Alliance Globale pour l'Initiative Résilience Sahel (AGIR-initiativet for Sahel).

- tørke i: Cambodja, Vietnam, Laos, Mexico, Djibouti og Etiopien
- oversvømmelser i: Bangladesh, Cambodja, Vietnam, Laos, Indien, Etiopien, Kenya, Mozambique, Nigeria, Saint Lucia, Saint Vincent og Grenadinerne
- cykloner/orkaner/tropiske storme i: Filippinerne, Bangladesh, Cambodja, Vietnam, Den Dominikanske Republik, Cuba, Haiti, Jamaica og Stillehavsområdet
- jordskælv i: Filippinerne og Indonesien
- epidemier: Afghanistan, Burkina Faso, Somalia, Den Demokratiske Republik Congo, Nigeria, Zimbabwe, Kenya, Den Dominikanske Republik, Mexico, Laos og Kirgisistan.

Kommissionen vedtog en tostrengt strategi for håndteringen af naturkatastrofer:

- Hurtig indsats, som består i at yde humanitær bistand og fremme og koordinere bistanden til civilbeskyttelse.
- Kriseberedskab, som går ud på at identificere de geografiske områder og befolkninger, der er mest udsatte for naturkatastrofer, og for hvilke der er etableret specifikke katastrofeberedskabsprogrammer. I 2013 ydede EU støtte til DIPECHO¹³-programmer i Sydkaukasus (Armenien, Aserbajdsjan og Georgien), Vestindien, Centralamerika, Sydamerika, Stillehavsområdet, Sydafrika og Centralasien.

Hvad angår **menneskeskabte kriser** ydede EU støtte til nødhjælpsaktioner i flere konflikter, hvoraf nogle nu betegnes som **langvarige og komplekse kriser**:

- Den omfattende konflikt og borgerkrig i **Syrien** har med de store strømme af syriske flygtninge til nabolandene (herunder Libanon, Tyrkiet, Jordan og Irak) siden starten krævet en meget stor humanitær indsats fra EU's side. Ved udgangen af 2013 var anslået 9,3 millioner mennesker i Syrien, heraf næsten halvdelen børn, ramt af voldshandlingerne og havde behov for nødhjælp. Omkring 6,5 millioner var internt fordrevet ved udgangen af 2013, mens antallet af flygtninge i nabolandene – over 2,3 millioner i december – understreger katastrofens komplekse regionale dimension. EU's hjælp gik til mennesker, der var ramt af krisen og opholdt sig i Syrien, samt til flygtninge og værtssamfund i regionen, hvilket havde en øjeblikkelig virkning for dem, der havde behov for hjælp. I 2013 mobiliserede EU 350 mio. EUR til humanitær bistand ud over de foregående års finansiering, hvilket bragte EU's og medlemsstaternes samlede indsats op på over 2 mia. EUR siden udgangen af 2011. Desuden blev der ydet materiel bistand (i form af ambulancer, varmeapparater, tæpper og hygiejnesæt) til de nabolande, som modtog de syriske flygtninge. Dette omfattede støtte fra andre medlemsstater til Bulgarien, som havde modtaget en stigende strøm af syriske flygtninge i årets løb.

Mens Kommissionen i sin humanitære indsats hovedsagelig prioriterede redning af menneskeliv i Syrien og nabolandene med særligt fokus på de mest sårbare menneskegrupper, herunder internt fordrevne, flygtninge og værtssamfund¹⁴, var andre EU-instrumenter (ENPI, DCI, IFS og IPA)¹⁵ rettet

¹³ DIPECHO (Disaster Preparedness ECHO) er et særligt program for katastrofeberedskab. Det er rettet mod stærkt sårbare samfund, der lever i de mest katastrofeudsatte områder i verden.

¹⁴ Kommissionen har ydet humanitær bistand på forskellige områder til flygtninge og værtssamfund i nabolande samt til ramte befolkninger i Syrien, såsom nødboliger, nonfoodprodukter, fødevarer, sundhedspleje og beskyttelse.

¹⁵ ENPI – European neighborhood policy instrument (instrument for den europæiske naboskabspolitik), DCI – Development cooperation instrument (instrument for udviklingssamarbejde), IFS – Instrument for

mod stabilisering og mellem- til langsigtede aktiviteter med fokus på især kapacitetsopbygning for lokale myndigheder og modernisering af basale ydelser (vand, sundhed og uddannelse) til værtssamfund samt forbedring af levevilkår for disse samfund. Der blev regelmæssigt afholdt koordineringsmøder om krisen i Syrien mellem Kommissionens forskellige tjenestegrene og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EEAS), hvor man drøftede strategier og planlægning for at maksimere EU's indsats og undgå dobbeltarbejde.

EU spillede en stor rolle i forbindelse med anmodningen til donorer om flere midler og søgte at sikre, at bistanden blev rettet mod behov hos fordrevne befolkningsgrupper i hele Syrien og ikke kun i brændpunkterne. EU har også arbejdet for, at flere humanitære organisationer får tilladelse til at yde bistand i Syrien, således at man kan dække de stigende behov. Uhindret adgang til konfliktområder i hele landet og krav om, at civilbefolkningen (herunder humanitære hjælpearbejdere og lægepersonale) og faciliteter beskyttes korrekt, var blandt indsatsområderne.
http://ec.europa.eu/echo/files/aid/countries/factsheets/syria_en.pdf.

- EU ydede betydelig humanitær bistand (77 mio. EUR) til befolkningen i det nordlige **Mali**, som er ramt af den aktuelle væbnede konflikt. Næsten 70 % af alle sundhedsfaciliteter fungerede, og anslået 900 000 mennesker havde adgang til målrettet fødevarerhjælp takket være støtten fra EU's partnere. Fra 2013 har Kommissionen sikret koordineret anvendelse af EU's instrumenter for humanitær hjælp og udviklingssamarbejde i overgangsperioden. Desuden blev der afsat 20 mio. EUR under stabilitetsinstrumentet¹⁶ til kortsigtede stabiliserings- og sikkerhedsaktiviteter. En del af EU's humanitære bistand til Mali blev godkendt gennem en EDF/LRRD¹⁷-beslutning om tildeling af 23 mio. EUR. Formålet med denne finansieringsramme var at støtte adgang til basale ydelser i overgangsperioden, mens Kommissionen gennem DEVCO har indgået en første forpligtelse for 225 mio. EUR i en kontrakt om opbygning af staten for at bistå regeringen i Mali med at genoprette den statslige myndighed, lov, orden og demokrati og sikre levering af basale ydelser i hele Mali. I begge lande støttede EU aktivt flygtninge ved at genetablere adgangen til sundhedspleje, fokusere på ernæring og fødevarerhjælp og yde beskyttelse.
http://ec.europa.eu/echo/files/aid/countries/factsheets/mali_en.pdf.
- **Den humanitære situation i Den Centralafrikanske Republik** har været katastrofal siden december 2012. Det bredere internationale samfund var alt for længe om at få øjnene op for denne krise. Øget bevidsthed om situationen i Den Centralafrikanske Republik har stået højt på Kommissionens dagsorden i 2013, og kommissær Georgieva aflagde to besøg i landet og var sammen med FN og Frankrig medarrangør af et møde på højt plan om krisen i forbindelse med FN's Generalforsamling i 2013. EU afsatte 39 mio. EUR til humanitær hjælp i Den Centralafrikanske Republik, hvilket gjorde EU til landets største internationale donor. Heraf modtog landet 18,5 mio. EUR medio december 2013, da voldshandlingerne mellem samfundsgrupperne steg drastisk efter 5. december 2013 og tvang hundredtusinder i hovedstaden Bangui og resten af landet til at flygte fra deres hjem. Størsteparten af de finansierede aktiviteter var rettet mod at

stability (instrument for stabilitet), IPA – Instrument for pre-accession assistance (instrument for fortiltrædelsesstøtte).

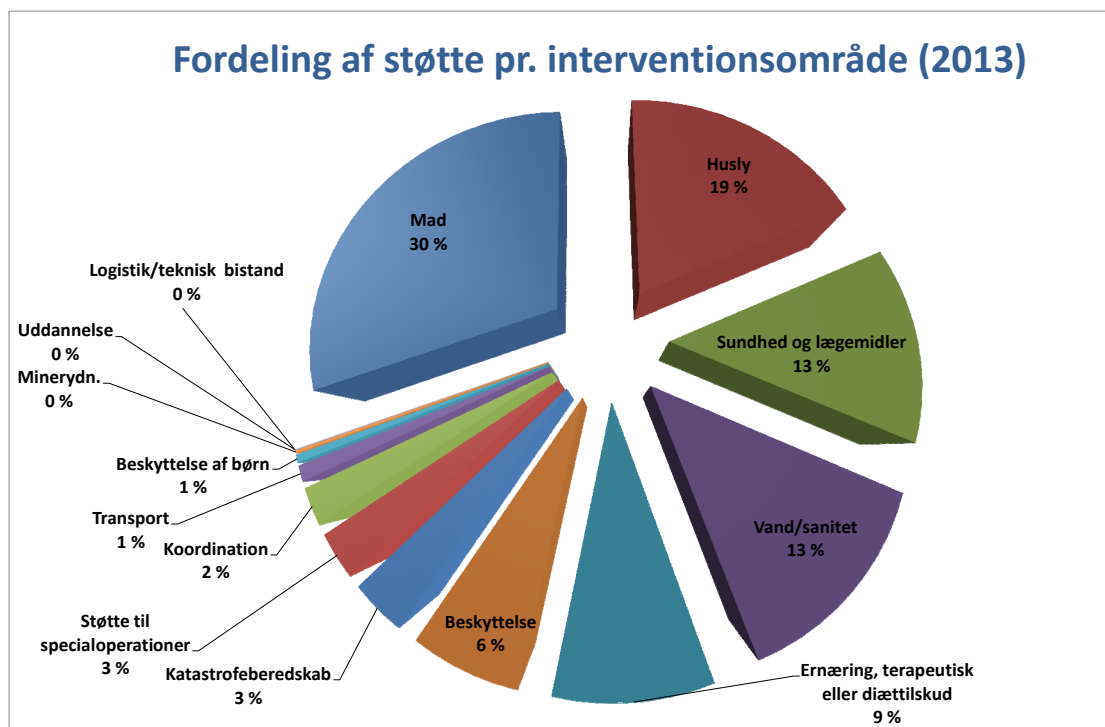
¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 230/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et instrument, der bidrager til stabilitet og fred.

¹⁷ Sammenkobling af nødhjælp, rehabilitering og udvikling.

redde liv. De fleste midler blev afsat til sundhedsprojekter for at give de mest sårbare grupper adgang til primær og sekundær sundhedspleje, da den offentlige sundhedssektor i det store og hele er ikkeeksisterende i store dele af landet. Dertil kommer, at EU arrangerede gentagne flyvninger til landet for at støtte transporten af humanitære nødhjælpsarbejdere i det meget vanskelige sikkerhedsmiljø. EU arrangerede en særlig flyvning fra Europa med 37 t lægemidler og medicinsk udstyr samt to flyvninger fra Nairobi med nødboliger og nonfoodartikler til over 100 000 fordrevne (tæpper og basale husholdningsartikler såsom køkkenredskaber, sæbe og myggenet). For at kunne gribe hurtigt ind købte EU straks og sendte over 20 000 plastikpresenninger til nødboliger til fordrevne i Bangui, men også uden for byerne.
http://ec.europa.eu/echo/files/aid/countries/factsheets/car_en.pdf.

I årets løb fastholdt EU sit særlige fokus på verdens "**glemte kriser**" og afsatte 15 % af den samlede finansiering til hjælp til mennesker, som er ofre for ofte langvarige katastrofer, der i vid udstrækning ikke har fanget det internationale samfunds opmærksomhed.

EU's indsats i kriser var igen behovsstyret og tilpasset de specifikke omstændigheder i hver situation. Der blev ydet forskellige former for støtte til diverse sektorer (herunder psykologhjælp og finansiering af klinikker), beskyttelse (herunder indsats i forbindelse med seksuel vold), fødevarer og nonfoodprodukter, nødboliger, vand/sanitet, genopbygning og rehabilitering. Tabellen viser fordelingen af støtte pr. interventionsområde i 2013:¹⁸

¹⁸

Denne opdeling er forenklet, idet projekter kun er henført til én sektor. I praksis dækker projekter flere sektorer. F.eks. omfatter tallet for katastrofeberedskab (5,49%) projekter finansieret af EU, der primært er knyttet til katastrofeberedskab. Men hvis der tages hensyn til alle kontrakter med katastrofeberedskabskomponenter, men hvor det primære interventionsområde ikke er katastrofeberedskab, er det samlede tal 15%.

Katastrofeberedskab og modstandsdygtighed

De konsekvenser, som store katastrofer såsom jordskælvet i 2010 i Haiti og de gentagne tørkeperioder i Afrikas Horn og Sahel har for menneskers liv og indtjeningsmuligheder på længere sigt, viser, hvor vigtigt det er at få opbygget beredskabet og modstandskraften i sårbare samfund. Sådanne katastrofer understreger, hvor afgørende det er at tage fat på de mere langsigtede genopbygnings- og udviklingsbehov lige fra det øjeblik, hvor den humanitære indsats sættes ind. Det er afgørende, at nødhjælpsarbejdere og udviklingsaktører samarbejder, hvis de ødelæggende følger af tilbagevendende katastrofer skal mindskes, og der skal ske en reel forbedring af udsigterne til bæredygtig udvikling. Gennem ECHO og EuropeAid styrkede Kommissionen sin støtte til genopbygning af modstandsdygtighed i krisetruede lande. Kommissionen udstikker i sin meddelelse om modstandsdygtighed og i sin handlingsplan de politiske og operationelle rammer for en forøgelse af EU's indsats vedrørende opbygning af modstandsdygtighed på forskellige niveauer og inden for bredere geografiske rammer.

I 2013 ydede Kommissionen fortsat støtte til initiativer, der fremmer modstandsdygtighed, såsom de brede initiativer AGIR og SHARE¹⁹, hvis formål er at øge vest- og østafrikanske landes beredskab over for tilbagevendende naturkatastrofer. <http://ec.europa.eu/echo/en/what/humanitarian-aid/resilience>.

Kommissionen har endvidere i samarbejde med medlemsstaterne udviklet en EU-holdning, der skal danne grundlag for en ambitiøs revision af **Hyogo-rammerne**, som skal vedtages på en international konference i 2015 og også bygger på erfaringer og resultater fra Europa. Formålet er at skabe yderligere synergi mellem katastroferisikobegrænsning og tilpasning til klimaændringer.

Som led i det internationale humanitære system spillede EU en central rolle med hensyn til at tilskynde andre lande og regioner til at øge deres deltagelse i beredskabs- og indsatsaktiviteter. Dette omfattede samarbejde med vækstøkonomier for at sikre en mere effektiv mobilisering af ressourcer til den humanitære indsats og kriseberedskabet.

EU's initiativ Børn af freden

EU's initiativ Børn af freden er en opfølgning på EU's løfte om at hjælpe piger og drenge rundt om i verden, som berøves en fredelig opvækst. Under dette initiativ, der blev iværksat i 2012, efter at EU havde fået tildelt Nobels Fredspris, er der finansieret uddannelsesinitiativer til over 28 000 børn, der er ofre for konflikter i Pakistan, Etiopien, Den Demokratiske Republik Congo og Colombia samt syriske flygtninge i Irak. Projekterne giver børn adgang til et sikkert læringsmiljø og til psykologhjælp, så de kan lære at håndtere deres krigstraumer. I november 2013 bekræftede EU sin beslutning om at videreføre og styrke initiativet, idet der nu er afsat flere midler til nye projekter i 2014, som skal hjælpe 80 000 drenge og piger. <http://ec.europa.eu/echo/en/what/humanitarian-aid/children-of-peace>.

Forbindelse til andre EU-instrumenter

Det tilstræbes at skabe sammenhæng og komplementaritet mellem ECHO's aktiviteter og aktioner, der finansieres over andre EU-instrumenter. På grundlag af tidligere DIPECHO-initiativer er der via stabilitetsinstrumentet ydet midler til finansiering af 3 000 "brigadekommandører" i Haiti, der skal styrke de offentlige civilbeskyttelsesstrukturers indsatsordninger. Et andet eksempel er de EU-finansierede nødhjælpsaktioners bidrag til den langsigtede udvikling: cyklonsikrede boliger kan modstå cykloner i over ti år, hvilket giver de overlevende et hjem, som de kan bo i, også efter den første krisetid.

¹⁹ SHARE – Supporting Horn of African Resilience (Støtte til modstandsdygtighed i Afrikas Horn).

Indkomstskabende aktiviteter finansieret af EU og huslejetilskud medvirker til at genoprette overlevelsesmekanismerne og skabe mindre, bæredygtige økonomiske aktiviteter. ERCC støttede EU's medlemsstater og associerede partnere under katastrofer og kriser i og uden for EU gennem Copernicus' tjeneste for styring af nødhjælpstjenester, som administreres af Kommissionen. ERCC modtog også analyse-mæssig og teknisk støtte fra Kommissionens egen videnskabelige instans, Det Fælles Forskningscenter. Endelig blev EU's direkte humanitære indsats og kontrolforanstaltninger i relation til koleraepidemier gennemført i sammenhæng med de omfattende projekter til infrastruktur- og institutionsopbygning, som blev finansieret via EU's udviklingsinstrumenter.

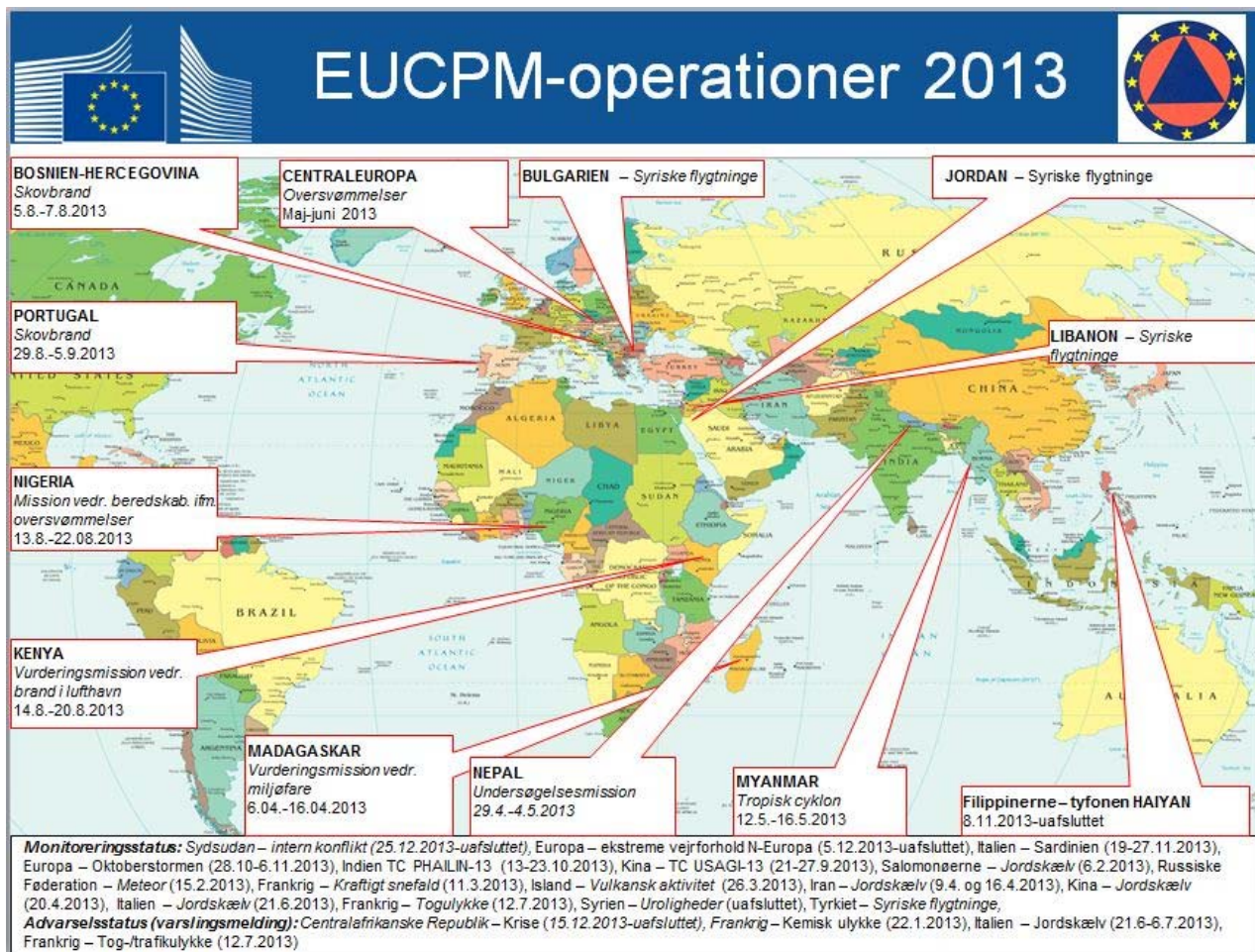
CIVILBESKYTTelsesOPERATIONER

Kommissionen tilstræber at tilskynde til og lette samarbejdet mellem de 32 lande, der er med i **EU's civilbeskyttelsesordning**, for at forbedre forebyggelsen og beskyttelsen af naturkatastrofer og teknologiske eller menneskeskabte katastrofer både i og uden for Europa.

EU's civilbeskyttelsesordning blev taget i brug **36 gange** i 2013, hvilket omfattede anmodninger om bistand, tidlige varslinger og overvågning. De fleste af disse aktiveringer vedrørte naturkatastrofer (ekstreme vejrforhold, storme, skovbrande, oversvømmelser, tropiske cykloner, jordskælv og tsunamier), mens 10 omfattede menneskeskabte katastrofer (etablering af flygtningelejre i forbindelse med uroligheder samt kemi- og transportulykker). Fire anmodninger om bistand blev fremsat af deltagende lande, mens 12 kom fra lande uden for civilbeskyttelsesordningen.

Det nye **katastrofeberedskabskoordineringscenter** (Emergency Response Coordination Centre (ERCC)), der blev oprettet under ECHO i maj 2013 som efterfølger til monitorerings- og informationscentret (MIC), er civilbeskyttelsesordningens operationelle hjerte. Centrets vigtigste aktiver er: kapaciteten til at håndtere flere samtidige nødsituationer i forskellige tidszoner, overvåge farer døgnet rundt, indsamle og analysere oplysninger i realtid om katastrofer, udarbejde planer for udsendelse af eksperter, hold og udstyr samt sammen med medlemsstaterne kortlægge tilgængelige aktiver og koordinere EU's katastrofeberedskab ved at afpasse tilbud om bistand til behovene i det katastroferamte land. ERCC fungerer som informationsknudepunkt og kontaktpunkt for anmodninger om bistand fra EU-medlemsstater.

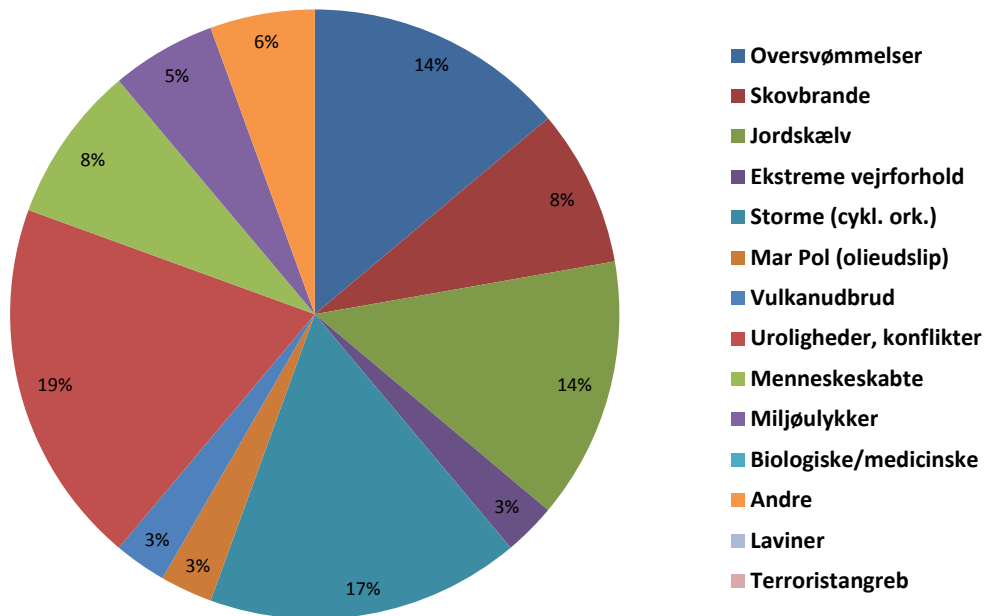
ERCC spiller også en vigtig rolle med hensyn til at øge kendskabet til situationer, der kræver en katastrofeindsats, både i Kommissionen, andre institutioner og medlemsstaterne.

Med hensyn til **naturkatastrofer** i 2013 blev ordningen taget i brug i forbindelse med tropiske cykloner i Filippinerne, Myanmar og Madagaskar, oversvømmelser i Centraleuropa og Nigeria, skovbrande i Portugal og Bosnien-Hercegovina samt ekstreme vejrforhold i Nordeuropa.

Lande, der deltager i EUCPM, tilbød bistand til Jordan, Libanon og Bulgarien for at støtte de nationale myndigheders håndtering af flygtningestrømmene til deres lande efter krisen i Syrien. **Komplementariteten mellem humanitær bistand og civilbeskyttelsesbistand** blev sikret i alle disse situationer.

Aktiveringer af ordningen for forskellige typer fare i 2013

Som led i civilbeskyttelsespolitikken støtter Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne også katastrofeberedskabet og det forebyggende arbejde i EU. Det omfattede bl.a. uddannelse af beredskabspersonale og større øvelser, udveksling af eksperter samt samarbejdsprojekter om forebyggelse og beredskab.

I 2013 forsynede Kommissionen EU-medlemsstaterne og tilknyttede brugere med referencer og skadesomfang samt kort ved hjælp af Copernicus-tjenesten (GMES Initial Operations-Emergency Management Service) med ERCC som det fælles kontaktpunkt for aktivering. I 2013 blev tjenesten taget i brug 42 gange (heraf vedrørte 18 aktiveringer oversvømmelser og 11 kriser for flygtninge og internt fordrevne), og der blev udarbejdet satellitkort over forskellige typer katastrofer og kriser.

FINANSIELLE OG MENNESKELIGE RESSOURCER

For andet år i træk **oversteg den humanitære bistand 1,3 mia. EUR i forpligtelsesbevillinger** på EU's budget. Dette var muligt takket være betydelige forhøjelser af det oprindelige beløb for forpligtelsesbevillinger og en deraf følgende tilsvarende forøgelse af antallet af interventioner og ofre, der modtog hjælp. Men selv om der var tale om en betydelig forhøjelse af betalingsbevillingerne, opfyldte de ikke de identificerede behov, der var affødt af tidligere og nye retlige forpligtelser (kontrakter).

I løbet af 2013 gennemførte Kommissionen derfor en række ad hoc-foranstaltninger, hovedsagelig i form af ændringer af betalingsordningerne, for at håndtere de finansielle begrænsninger. ECHO's generaldirektør fremsatte (i sin egenskab af ved delegation bemyndiget anvisningsberettiget) i fuldstændig respekt for princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning anmodninger om at få

forhøjet budgettet og traf risikobegrænsende ad hoc-foranstaltninger for at håndtere de utilstrækkelige betalingsbevillinger, bl.a. i form af en reduktion af forskudsbetalinger (medfinansieringer) og udskydelse af endelige betalinger. Dette sikrede kontinuitet i operationerne og gjorde det muligt for Kommissionen at nå sine operationelle målsætninger, om end den finansielle virkning af disse foranstaltninger skabte visse likviditetsproblemer for nogle af de mindre NGO-partnere.

Omkring 98 % af budgettet til EU's humanitære bistand og civilbeskyttelse for 2013 blev anvendt til operationelle aktiviteter, mens 2 % dækkede administrative og politiske aspekter. Med hensyn til menneskelige ressourcer udgør operationelle medarbejdere 53 %, mens resten er fordelt mellem administrativ og politisk støtte.

Det rekordhøje støtteniveau var kun muligt takket være en samlet produktivitetsstigning, der skyldtes en strømlining af procedurer samt forenkling og rationalisering af processer. Denne optimering var resultatet af den interne "revision af fremgangsmåden", der blev iværksat i 2011. Denne revision har været en central prioritet for ledelsen i de senere år og skal forbedre fremgangsmåder og støttesystemer for at skabe både effektivitetsforbedringer og højere kvalitet/større virkning. Slutmålet er at forbedre håndteringen af katastrofer og dermed mindske de ødelæggende virkninger for de ramte befolkninger og deres livsvilkår.

EU's midler blev ydet til følgende regioner (forpligtelsesbevillinger i afrundede tal i mio. EUR)²⁰.

²⁰. Tallene for civilbeskyttelse er ikke fordelt på land/region.

GENNEMFØRELSE AF ECHO'S BUDGET FOR 2013		
Region/land	Beløb	%
Afrika	544	40%
Sudan og Sydsudan	97	
Centralafrika	151	
Afrikas Horn	108	
Sydlige Afrika, Indiske Ocean	6	
Vestafrika	182	
Mellemøsten, Middelhavsområdet	435	32%
Mellemøsten	425	
Middelhavsområdet	10	
Asien, Stillehavsområdet	186	14%
Central- og Sydvestasien	82	
Central- og Sydasien	34	
Sydøstasien og Stillehavsområdet	70	
Central- og Latinamerika, Vestindien	56	4%
Central- og Latinamerika	31	
Vestindien	25	
Verdensdækkende katastrofer	20	1%
Civilbeskyttelse	27	2%
I EU	20	
Uden for EU	7	
Supplerende operationer	85	6%
I ALT	1 353	100%
	(i mio. EUR)	

Den største andel af EU's midler i 2013 gik som i de foregående år til Afrika (40 %). Der blev også ydet stor bistand til Mellemøsten (Syrien og nabolande) og til Central- og Sydøstasien i forbindelse med de naturkatastrofer, der ramte disse dele af verden.

EU gennemfører ikke selv programmer for humanitær bistand.²¹ Som donor af humanitær bistand opfylder den sin mission ved at støtte EU's humanitære indsats gennem partnerorganisationer, som har undertegnet en partnerskabsaftale med EU. Partnere omfatter en bred vifte af professionelle

²¹ Kun én operation leveres direkte, nemlig ECHO's flyveprogram i Den Demokratiske Republik Congo og Kenya, som skal sikre logistisk støtte i en region, der er ramt af adgangsproblemer.

organer — europæiske NGO'er og internationale organisationer såsom Røde Kors og forskellige FN-agenturer — som Kommissionen har indgået en finansiel og administrativ rammeaftale med. Medlemsstaternes specialiserede agenturer betragtes også som partnere.

Disse mange forskellige partnere betyder, at EU kan dække en stigende række behov i forskellige dele af verden, ofte i stadig mere komplekse situationer. De tilskud og bidrag, som Kommissionen forvalter, ydes ved at udvælge de bedste indkomne forslag. De humanitære aftaler var i 2013 fordelt således:

- 48 % af aktionerne blev foretaget af NGO'er (115 partnere)
- 42 % af FN-agenturer (16 partnere)
- 9 % af internationale organisationer (3 partnere)
- 1 % som en direkte kontrakt under ECHO's flyveprogram (2 partnere).

I 2013 beskæftigede Kommissionen 321 ansatte i ECHO's hovedkontor i Bruxelles. For at kunne sætte ind i tilfælde af katastrofer i lande uden for EU har Kommissionen bevaret sit enestående netværk af ECHO-eksperter, som arbejder i felten over hele verden. Den har således 149 eksperter, der arbejder i felten, samt 315 lokalansatte, dvs. i alt 464 mennesker, der pr. 31. december 2013 arbejdede i ECHO's 39 lokalkontorer. Deres væsentligste ansvar er at gennemføre behovsanalyser umiddelbart efter en katastrofe for at overvåge gennemførelsen af EU-finansierede humanitære projekter.

Fra et sikkerhedsmæssigt synspunkt traf Kommissionen yderligere foranstaltninger til at styrke sit eget sikkerhedsforvaltningssystem. Dette var tilfældet både i hovedkontoret og i felten og udmøntede sig i bedre koordination og samarbejde med humanitære partnere, overvågning af projekter, kontrol på stedet og forudgående kontroller, revisioner og evalueringer.

POLITIK FOR HUMANITÆR BISTAND OG CIVILBESKYTTELSE

På det politiske plan blev der udviklet flere **initiativer af strategisk betydning** i 2013. De politiske prioriteter på området for humanitær bistand var bistandseffektivitet, resultatfokusering og virkning. Disse var de fastlagte forvaltningsprincipper for både revisionen af ECHO's partnerskabsaftaler og udviklingen af de nye uddelegeringsaftaler for indirekte forvaltning.

Blandt hovedaktiviteterne var udviklingen af klar **vejledning om tematiske og tværgående spørgsmål** såsom modstandsdygtighed, reduktion af katastroferisici, vand, sanitet og hygiejne, køn, ernæring og andre samt målrettet formidling, uddannelsesstrategier og overvågning af projektgennemførelse. Disse aktiviteter er med til at sikre, at de mest sårbare, kriseramte befolkningsgruppers behov håndteres effektivt og virkningsfuldt. Desuden blev der gjort en konkret indsats for at vejlede og fremme gennemførelsen af Kommissionens meddelelse om modstandsdygtighed og styrke forbindelsen mellem humanitære aktiviteter og udviklingsarbejde.

I 2013 vedtog man en **revideret lovgivning om civilbeskyttelse**. Dette vil yderligere forbedre planlægningen af europæisk katastrofehjælp og sikre mere effektiv, virkningsfuld og sammenhængende katastrofehåndtering i de kommende år. Den nye lovgivning gør det bl.a. muligt at oprette en frivillig pulje af medlemsstaternes aktiver (hold og udstyr), som stilles til rådighed til øjeblikkelig udnyttelse som led i en fælles europæisk operation. Forebyggelse og beredskab er også omfattet af den reviderede lovgivning.

Ved udgangen af 2013 blev der opnået politisk enighed om forordningen om oprettelse af **EU's program for bistandsfrivillige**. Formålet med initiativet EU-

bistandsfrivillige er at styrke EU's kapacitet til at yde behovsbaseret humanitær hjælp for at bevare liv, forebygge menneskelige lidelser og styrke modstandsdygtigheden i sårbare eller katastroferamte samfund, navnlig ved hjælp af katastroferisikobegrænsning og ved at styrke sammenhængen mellem nødhjælp, rehabilitering og udvikling.

I december 2013 udsendte den højtstående repræsentant og Kommissionen den fælles meddelelse "EU's samlede tilgang til eksterne konflikter og kriser", der fastlægger en række konkrete skridt, som EU kollektivt skal tage vedrørende varsling og beredskab, konfliktforebyggelse, krisehjælp og -forvaltning med henblik på hurtig genopbygning, stabilisering og fredsofbygning. I denne sammenhæng koordinerer Kommissionens tjenestegrene, herunder ECHO, indsatsen i tæt samarbejde med EEAS, men dette sker i fuldstændig erkendelse af nødhjælps helt særlige karakter (og er baseret på de humanitære principper og behov hos den ramte befolkning).

Større sammenhæng og koordination mellem EU og EU-medlemsstaterne i tilfælde af en katastrofe eller en længerevarende krise er helt afgørende for at gøre EU's nødhjælpsbistand mere effektiv. Siden 2009 har koordineringen med medlemsstaterne primært fundet sted i **Rådets Gruppe vedrørende Humanitær Bistand og Fødevarerhjælp (COHAF)**, som Kommissionen deltager i. På et strategisk plan har COHAF gjort det muligt for EU at skabe større sammenhæng og komplementaritet mellem Kommissionens og medlemsstaternes humanitære bistandsaktiviteter. Som i tidligere år var der i 2013 en årlig udveksling om politikker/strategier samt informationer og analyser udarbejdet af Kommissionen. Kommissionen øgede også sin indsats for at følge og bidrage til arbejdet i Europa-Parlamentets udvalg i 2013. Europa-Parlamentet blev underrettet om politiske initiativer og prioriteter samt om Kommissionens reaktion i bestemte kriser.

I december 2012 iværksatte Kommissionen en offentlig høring for at indhente de berørte parter holdning til vanskeligheder og mål samt mulighederne for at gøre EU's humanitære bistand mere effektiv og virkningsfuld. Den tog hensyn til den nye kontekst i begyndelsen af det 21. århundrede. **Høringen om, hvorvidt EU's humanitære bistand er tidssvarende ("The Union's humanitarian aid: Fit for purpose")**, blev afsluttet i marts 2013 med 55 svar, som repræsenterede over hundrede berørte parter. Som opfølgning blev der i juni 2013 afholdt en konference for berørte parter med næsten hundrede deltagere. Det er planen, at høringens resultater skal indgå i arbejdet med de respektive politiske områder såsom modstandsdygtighed, innovation og civilbeskyttelse.

Internationalt samarbejde er afgørende i et humanitært landskab i stadig forandring. I årets løb redegjorde EU for sine holdninger i forskellige multilaterale fora. EU indtog en førende rolle i omstillingsdagsordenen og har her arbejdet for at forbedre den kollektive humanitære reaktion gennem øget global koordination, lederskab og ansvarlighed. Under mottoet "Acting together for those in need" varetog EU gennem Kommissionen formandskabet for donorstøttegruppen (ODSG) under FN's Kontor for Koordinering af Humanitære Anliggender (OCHA), som indledte sit arbejde i juli 2013 (og hvis mandat udløber i juli 2014). ODSG er en vigtig mekanisme til høring af bistandsdonorer om OCHA's aktiviteter.

Der blev også gjort fremskridt med udrulningen af **politikken for humanitær fødevarebistand** i løbet af året. EU's tilsagn om at yde effektiv humanitær fødevarebistand påvises af arbejdet med konventionen om fødevarebistand. EU konsoliderede sin ledende rolle i forhandlingerne om denne konvention og forventer at gå forrest i dens gennemførelse. Der er sket et skift i de politiske målsætninger for konventionen fra fødevarerhjælp til fødevarebistand, og den fremmer nu kontantbaseret fødevarebistand, hvor dette er muligt, og benytter konventionen som platform til at styrke den politiske dagsorden og nyskabende ideer og tilgange i internationale fora.

Kommissionen forblev også fast besluttet på at støtte udviklingen og styrke det **kollektive globale humanitære beredskab og indsatskapaciteten**. I 2013 blev der stillet 21 mio. EUR til rådighed til programmer for øget humanitær indsatskapacitet for at støtte 18 nye projekter om kapacitetsopbygning, som løber i op til to år. Disse programmer gennemføres af FN-agenturer, NGO'er og Det Internationale Forbund af Røde Kors- og Røde Halvmåne-selskaber. I programmerne fokuseres der på:

- *Forbedring af den globale humanitære arkitektur*: der lægges vægt på at styrke systemet for humanitær reaktion, bl.a. gennem en styrkelse af synergien mellem partnere og etablering af puljer med ressourcer og værktøjer (såsom indsatshold) for at bakke op om indførelsen af klyngestyrede funktioner i agenturerne.
- *Fødevarerbistand og ernæring*: at støtte initiativer, der fremmer gennemførelsen af EU's politik for humanitær fødevarerbistand og koordination i den henseende.

KONKLUSION

EU satte i 2013 effektivt ind for at dække det stadigt stigende behov for katastrofeberedskab og nødhjælp i verden og nåede ud til over 120 millioner mennesker. EU opretholdt det høje bistandsniveau fra 2012 (over 1,3 mia. EUR²²), reagerede i alle de største nødsituationer (Syrien, Den Centralafrikanske Republik, Filippinerne, Sahel osv.) og understregede dermed EU's rolle som den førende globale donor af humanitær bistand.

Antallet af katastrofer er stadigt stigende på globalt plan – en udvikling, der forventes at fortsætte i takt med klimaændringerne. Dette kræver en endnu mere effektiv humanitær indsats. I en kontekst med økonomisk krise er der gjort en stor indsats for at udnytte hver eneste cent. Det har ikke kun betydet bestræbelser på at sikre, at den rette hjælp når rettidigt frem til dem, der har mest brug for den, men også på at udrette mere med mindre. I 2013 blev der lagt stor vægt på hurtigere reaktion, effektivitet og reduktion af dobbeltarbejde i processer og aktiviteter.

Der er gjort store fremskridt med civilbeskyttelse, bl.a. med åbningen af det europæiske beredskabscenter (ERCC) og vedtagelsen af EU's nye lovgivning om beskyttelse, der i høj grad styrker medlemsstaternes samarbejde i katastrofesituationer. Navnlig katastrofen i Filippinerne er et eksempel på den vellykkede kombination af humanitær bistand og civilbeskyttelse, men også på det tætte samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne. Umiddelbart efter katastrofen reagerede alle medlemsstater positivt på bistandsanmodninger, som blev koordineret af ERCC og suppleret med øjeblikkelig humanitær og anden bistand fra EU.

Generelle oplysninger om ECHO findes her:

http://ec.europa.eu/echo/index_en.htm.

Finansielle oplysninger om Kommissionens indsats i 2013 vedrørende humanitær bistand og civilbeskyttelse findes her:

http://ec.europa.eu/echo/funding/key_figures/echo_en.htm.

Operationelle oplysninger fra foregående år findes her:

http://ec.europa.eu/echo/about/annual_reports_en.htm.

²²

Kun Kommissionen, ikke inkl. bidrag fra EU's medlemsstater.